

LETTER #13: THURSDAY 23 ADAR - MARCH 16

Overcoming Feelings of Failure and Guilt

Printed in *Igros Kodesh* Vol. 18 pp 244-245

ו'תשמה

By the Grace of G-d
3 Adar II, 5719
Brooklyn

Greetings and blessings,

After a lengthy interval, I received your letter from 28 Adar I, in which you write an outline of your life currently and conclude with a question concerning your plans for the future.

I must note that, in the outline of your activities, you omit [what is] most fundamental, for our Sages say in the Mishnah, "I was created to serve my Master," and this is accomplished through matters of Torah and *mitzvos*. Nonetheless, you do not mention anything with regards to your set times for Torah study, whether *nigleh* or *Chassidus*, nor anything with regards to *hiddur* in your performance of *mitzvos*. Additionally — and this is also part of the above — [you do not mention about] having a positive influence on your surroundings. This is founded on the theme of "loving your fellow like yourself" which is "a fundamental principle of the Torah." May it be Hashem's will that this omission has been made only in writing, and not in actuality.

It is my opinion concerning your plans for the future that you should first make another attempt to work in the field of teaching. It seems that this will naturally be a matter of great importance for many more years in the Holy Land. Additionally, it will be a good, pragmatic source of material livelihood.

ב"ה,
ג' אדר שני, תשי"ט
ברוקלין.

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבו מכ"ח אדר ראשון, בו כותב ראשי פרקים מסדר חייך עתה, ומסיים בשאלה בהנוגע להסתדרותו בעתיד.

ומכרחי להעיר שבראשי פרקים האמורים חסר העקר, שהרי אמרו חז"ל במשנתם, אני נבראתי לשמש את קוני והוא על ידי ענייני התורה ומצוה ואינו מזכיר דבר לא בהנוגע לקביעות עתים בלמוד תורת הנגלה ותורת החסידות ולא בהנוגע להדור בקיום המצוות, ועוד וגם זה נכלל בהאמור השפעתו בסביבתו בכ[ו]ן האמור מיסד על ואהבת לרעה כמוך שהוא כלל גדול בתורה, ויהי רצון שיהיה חסרון רק בכתובה אבל לא בפועל.

דעתי בהסתדרותו לעתיד, שלכל לראש ינסה עוד הפעם את כחו בשטח ההוראה, שכנראה גם בדרכי הטבע, עוד רבות בשנים יהיה זה ענין הכי חשוב בארץ הקדושה תבנה ותכונן ונוסף על זה גם מקור טוב לפרנסה גשמית כפשוטה.

Regarding what you write that you are not qualified to [teach based on your previous experience]: The past has no implication on the present because, then, your attitude was such that you had no drive to teach, and this led to your decision [to leave the field]. [We know that] one's willpower rules over their other soul attributes [and this caused your lack of success, not your lack of capability].[1] (One may easily understand this.)

If others will testify without ulterior motive that you are definitely unfit for teaching (although I disagree, as mentioned), you should consider learning a [new] profession.

Regarding what you write that you are overwhelmed with worries over what will be with building a Jewish home, since you have ...[2]:

Solely [guiding] us is the directive of our Torah, “the Torah of life” (which [guides us] practically, in this world), that there is nothing which stands in the way of repentance, especially when one begins immediately to correct the past. Of particular [relevance to you], there are numerous levels of repentance, and the [ultimate is] repentance that is a result of one having been in “a parched, dry land,” the *sitra achra*, etc. These concepts are explained in *Tanya*, end of Ch. 7, among other places. (First and foremost, [correcting the past involves] undertaking the necessary battle and making a resolute commitment with regards to practical actions, as is self-evident. The well known advice for this is to divert one’s attention entirely from these matters; to divert one’s attention does not mean to fight with these thoughts, but to steer one’s mind to other matters — optimally, to thoughts of Torah. If a small light drives away the darkness, how much more so does [the Torah, which is] a great light.) Most importantly, you should influence those in your surroundings by teaching them Torah, being that, “Whoever teaches his fellow’s son Torah, is considered to have fathered him.” [Thus,] this is a “measure for measure” rectification [for the mentioned sin]. Additionally, you should ensure to have words of Torah engraved in your memory by learning at least a few chapters of *Mishnah* and *Tanya* by heart. This is explained in *Likkutei Torah, Parshas Kedoshim*, in the discourse titled “*VeHadarta Pnei Zakein*.” May it be Hashem’s will for you to inform me of good tidings in all of the above.

With blessings for good tidings,

Signed by a member of the secretariat in the name of the Rebbe

[1] [Editor’s note:] This paragraph contains much depth and nuance. Presented here in the translation is how we understood it.

[2] [Editor’s note:] ... You have made a *p’gam* (deficiency) in your *bris* with Hashem (referring to the sin of wasteful emission of semen.) - Ed. note

וימה שפכתב שאינו מכשר לזה, אין ראיה מהעבר, שהרי אז היה רצונו, ובמילא נמשך גם כן להחלטה, שאינו רוצה בזה, והרי כח הרצון מושל בכל כחות הנפש, וקל להבין.

באם יעידו אחרים שהם אין נוגעים בדבר, שבודאי אינו מכשר להוראה (אף שכפי"ל אין זה דעתו), אז יתענגו בלמוד מקצוע.

במה שפכתב שפחשבה מנקרת במוחו, מה יהיה בנוגע לבנין בית בישראל, היות ואני וכו'

אנו אין לנו אלא הוראת תורתנו תורת חיים (גם כפשוטם בעולמנו זה), שאין לה דבר העומד בפני התשובה ובפרט שפמה דרגות בתשובה ועד לתשובה, שמתוך היותו בארץ ציה וצלמות היא הסטרא אחרת וכו' כמבאר הענינים בתניא סוף פרק ז' ובכמה מקומות ובפרט פשייתחיל תכף בתקון העבר (לכל לראש על ידי המלחמה והחלטה, ככל הדרוש, בהנוגע לפעל כמובן וגם פשוט, ונדוע העצה בזה להסיח דעתו לגמרי מכל הענין, והסח הדעת הוא לא מלחמה עם המחשבה, אלא להניע המחשבה לענין אחר ומה טוב בענין של תורה, אשר אם מעט אור דוחה הרבה חשך על אחת כמה וכמה הרבה אור), והעקר על ידי השפעתו בסביבתו ללמדם תורה, והרי המלמד את בן חברו תורה כאלו ילדו, שזהו תקון מדה כנגד מדה, ומכרח גם כן שיהיו דברי תורה חקוקים במוח וזרונם והוא על ידי שילמוד בעל פה לכל הפחות איזה פרקים משניות ואיזה פרקים תנאים, וכמבאר גם בלקוטי תורה פרשת קדושים דבור המתחיל והדרת פני זקן, ויהי רצון שישאר טוב בכל האמור.

בברכה לבשורות טובות,

בשם כבוד קדשית אדמו"ר שליט"א
מזכיר

היות ואני: פגמתי בברית קודש.

Moshe's Eternal Influence

Printed in *Igros Kodesh* Vol. 18 pp 246-248

ו'תשמו

By the Grace of G-d
Erev Shabbos Eileh Pikudei Hamishkan, 5719
Brooklyn, N.Y.

To the esteemed faculty of *Yeshivas Tomchei Temimim Lubavitch* in
Montreal,
May G-d bless you all

Greetings and blessings,

In response to your notification regarding the upcoming event to launch the annual campaign benefitting the *yeshiva*, taking place on 7 Adar II, I am sending my blessing to everyone involved in [raising funds for] the *yeshiva* and to its fortunate supporters. May you confidently increase your efforts to strengthen and expand the holy *yeshiva*, [thereby] enabling it to continue its influence in the manner of "a constantly strengthening spring," teaching Torah and strengthening Judaism in your city and country.

This annual gathering coincides with an auspicious day of great influence — the seventh of Adar — the birthday of Moshe Rabbeinu, "the trusted shepherd."

Indeed, every matter and detail is by Divine Providence, and — following the famous adage of the Baal Shem Tov — there is a lesson to be learned regarding Torah and *mitzvos* from every matter and occurrence.

It says in the *Talmud*[2]: "When the lot fell to the month of Adar, Haman was overjoyed, saying: 'My lot fell to the month that Moshe died.' However, [Haman] did not know that on the seventh of Adar [Moshe] passed away, and on the seventh of Adar he was born."

ב"ה,
ערב שבת קדש אלה פקודי המנשכון, ה'תשי"ט.
ברוקלין, נ.י.

לכבוד הנהלת ישיבת תומכי-תמימים
ליובאוויטש אשר במאנטרעאל
ה' עליהם יחי

שלום וברכה!

במענה להודעתם אשר ביום ז' אדר שני הבא
עלינו לטובה תתקיים המסבה לפתיחת
התעמולה השנתית לטובת הישיבה, הנני שולח
ברכתי לכל עסקני הישיבה ותומכיה מאשר,
אשר מתוך הרחבת הדעת יוסיפו אמן
בהשתדלותם לחזק ולהרחיב את הישיבה
הקדושה, בכדי שתוכל להמשיך בהשפעתה
כמעין המתגבר בהרצאת התורה וחזקת היהדות
במחנם ומדינתם.

נתגלגלה מסבה שנתית זו ליום זכאי הוא ז'
באדר, יומא קא גרים, יום שנולד בו רעיא
מהימנא, משה רבנו,

והרי כל ענין ופרט הוא בהשגחה פרטית, ובכל
דבר ומכל מארע יש ללמוד הוראה בעניני תורה
ומצות, כפתגם הבעל-שם טוב הידוע.

איתא בגמרא: כיון שנפל פור בחדש אדר שמח
(המון) שמחה גדולה, אמר: נפל לי פור בירח
שמת בו משה, ולא היה יודע שבשבועה באדר
מת ובשבועה באדר נולד.

Seemingly, this response [to Haman's joy] is difficult to understand: Being that death follows birth and nullifies it, [how could Moshe's birth outshine his passing]?

The explanation is: "Moshe was a shepherd,"[6] [this defined him to the extent that] from the moment he was born, he was destined to be the shepherd and redeemer of the Jewish people[7] — to redeem them from Egypt and bring them to the Mountain of Hashem in *Choreiv* to receive the Torah.

During every generation and every day, when a person sees himself as though he has left Egypt, thanks Hashem, and blesses the — constant — Giver of the Torah, the initiatives and actions of Moshe are alive. Just as they are alive,[9] Moshe Rabbeinu is too.

True, after the passing of Moshe, Hashem's servant, the manner of this influence changed;[10] [his influence is now] through his students and the extension of Moshe. Nevertheless, because the light of Moshe dawned and began to shine in the world on his birthday,[12] it has the power to overshadow his death and the changes that it caused. Indeed, [his light] shines now too, albeit in a different manner.

The mission of the holy *yeshivah*, *Tomchei Temimim* of Montreal, is to fulfill the directive of the verse[14], "Remember the Torah of Moshe My servant, that I dictated to him in *Choreiv*, as statutes and laws for the entire Jewish People." [This means] to produce disciples who are Moshe's men, *temimim* who are devoted to the complete Torah[15], *nigleh* and *Chassidus*, and to the enthusiasm and light of *Chassidus*.

The reward for all those active and involved in supporting the *yeshivah*, its development, and its expansion will be commensurate to the work that they do — revealed and inward, material, spiritual, continuous, and everlasting.

With blessing for success in your holy work.

[2]Megillah 13b.

[6]Shmos 3:1.

[7]See *Midrash Tanchuma* and *Midrash Rabbah* on *Shmos*, loc cit.

[8]See *Likkutei Torah*, 23a.

[9]See *Taanis* 5b.

[10]See *Zohar* III, 216b; *Tanya*, ch. 43, and *Iggeres HaKodesh*, end of ch. 27.

[11]Rashi on Megillah, loc cit.

[12]See *Sotah* 12a; *Sefer Kad HaKemach*, Sec. 58, quoting the *Midrash*: "When he was born, etc., from the start of his life he was fitting to illuminate the entire world with Torah."

[14]Malachi 3:22.

[15]See beg. of *Midrash Tehillim*, on the verse, "his desire is in the Torah of Hashem."

וְלִכְאוּרָהּ הַתְרוּץ אֵינוֹ מוּבֵן כְּלָל, שֶׁהָרִי הַמִּיתָה
בָּאָה אַחֲרֵי הַלְדָּה וּמְבַטְלָתָהּ.

וְהַבְּאוּר בָּזָה, כִּי מִנְּשָׁה הָיָה רוּעָה, עַד שֶׁלֹּא בָּא
לְעוֹלָם נִתְיַחַד לְהִיּוֹת רוּעָה וְגוֹאֵל יִשְׂרָאֵל,
לְהִיּוֹת גּוֹאֵל מִמְצָרִים וְלְהַבְיִיאֵם אֶל הַר
הָאֱלֹקִים חוֹרְבָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה.

וּבְכָל דּוֹר וַיּוֹם אֲשֶׁר רוּאָה אָדָם עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ
הוּא יֵצֵא מִמְצָרִים וּמוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּמְבָרֵךְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה - לְשׁוֹן הוֹנָה - חַיִּים עֲנִינֵי
וּפְעֻלָּתוֹ שֶׁל מִנְּשָׁה, וַיְמַה הֵם חַיִּים - אִף מִנְּשָׁה
רַבְּנוּ חִי.

וְאִף שֶׁנִּשְׁתַּנָּה אַפְּנוֹ פְּעֻלָּהּ זֹו לְאַחֲרֵי מוֹת מִנְּשָׁה
עָבַד ה', כִּי בָּאָה עַל יְדֵי תַלְמִידָיו וְאֶתְפָּשְׁטוּתִיהָ
דְּמִנְּשָׁה - כְּדָאִי הוּא יוֹם הַלְדָּה שֶׁיִּכְפַּר עַל
הַמִּיתָה וְשֶׁנּוּי הָבָא עַל יְדֵיהָ,

כִּינּוֹן שֶׁבַיּוֹם הַלְדָּה בְּקַע וְהַתְחִיל לְזָרוּחַ שְׁמֶשׁ
מִנְּשָׁה בְּעוֹלָם, וְגַם עֲתָה מְאִיר הוּא, אִף כִּי
בְּשֶׁנּוּי.

יְשִׁיבָה הַקְדוּשָׁה תּוֹמְכֵי תְּמִימִים בְּמֵאֲנִיטְרָעָא
תַּפְקִידָה לְקָיָם צְוִי הַכְּתוּב: זְכְרוּ תּוֹרַת מִנְּשָׁה
עָבַדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחוֹרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, לְהַקִּים תַּלְמִידִים אֲנָשֵׁי מִנְּשָׁה
תְּמִימִים חֲפְצִים בְּתוֹרָה תְּמִימָה, תּוֹרַת הַנִּגְלָה
וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, חֲפְצִים בְּהַתְּלַהּבוֹת וְאוֹר
חֲסִידוּתִיִּים, וְכָל הַעוֹסְקִים וּפְעוּלָיִם לְחֻזֵּק
הַיְשִׁיבָה וְהַתְּפַחְתּוּתָהּ וְהַרְחֵבְתָהּ, גַּם שְׂכָרָם
מִעִיּוֹן פְּעֻלָּתָם - שְׂכָר בְּנִגְלָה וּבְפְנִימִיּוֹת,
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וּמִתְמִיד וְנִצְחָה.

בְּבִרְכָה לְהַצְלָחָה בְּעִבּוּדְתֵם בְּקִדְשׁ.

בגמרא: מגילה יג, ב.

עד שלא בא: ראה תנחומא ושמות רבה שם.

לשון הווה: ראה לקו"ת ויקרא כג, א.

ומה הם בחיים: ראה תענית ה, ב.

שנשתנה: ראה זח"ג רטז, ב. תניא פמ"ג אגה"ק סו"ס ז"ך.

כדאי הוא: רש"י במגילה שם.

שביום הלידה: ראה סוטה יב, א. ובס"כ כד הקמח אות נ"ח בשם
מדרש: כשנולד כו' מתחלת תולדותיו הי' ראוי להאיר את כל
העולם ע"י התורה.

ציווי הכתוב: מלאכי ג, כב.

חפצים בתורה: ראה מדרש תהלים בתחלתו עה"פ בתורת ה'
חפצו.